

Κορίνθου: “Με τον Σταυρό νικάμε τον θάνατο”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Πραγματοποιήθηκε με την δέουσα λαμπρότητα ο εορτασμός της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στην Ιερά Μητρόπολή Κορίνθου. Συγκεκριμένα χθες Τρίτη, 14 Σεπτεμβρίου 2021 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Διονύσιος τέλεσε την Πανηγυρική Θεία Λειτουργία και στην συνέχεια πραγματοποιήθηκε η τελετή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Απ. Παύλου στην Κόρινθο, πλαισιούμενος από τους Ιερείς του ναού.

Τον Ιερό Άμβωνα παρεχώρησε ο Σεβασμιώτατος στον Νομικό Σύμβουλο της Ιεράς Μητροπόλεως κ. Πέτρο Θωμαΐδη, ο οποίος αναφέρθηκε στο πολίτευμα της Εκκλησίας ως τον τρόπο υπάρξεως της Αγίας Τριάδος και στην ανιδιοτελή, υπαρξιακή αγάπη προς όλους ακόμα και τους εχθρούς μας και όχι

φυσικά την συναισθηματική. Η ιδιοτέλεια, ο εγωισμός και η φιλαυτία εμποδίζουν την αληθινή αγάπη και γι' αυτό οφείλουμε να αγωνιστούμε να σταυρώσουμε τις επιθυμίες, τα πάθη, τα «θέλω» μας προκειμένου να λάβουμε την χάρη του Θεού, να ανοιχτούμε προς τους συνανθρώπους μας και να καταστούμε ελεύθεροι, απαλλαγμένοι από πάθη, ιδέες και εγωισμό.

Λίγο πριν την τελετή Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού ο σεπτός Ποιμενάρχης της Κορίνθου αναφέρθηκε στα γεγονότα της εύρεσης του Τιμίου Σταυρού από την Αγ. Ελένη και επεσήμανε ότι πρέπει να σεβόμαστε και να τιμούμε τον Σταυρό του Κυρίου γιατί είναι το σύμβολο με το οποίο νικάμε τον θάνατο. Οι Χριστιανοί, εάν δεν σταυρωθούμε, δεν θα αναστηθούμε. Συνεπώς, ο Σταυρός από φονικό όπλο και σύμβολο ατιμίας μετατρέπεται σε σύμβολο δόξης, σύμβολο νίκης και τρόπαιο των Χριστιανών κατά του διαβόλου και του θανάτου. Οφείλουμε επομένως, κάθε τι που αρχίζουμε στην ζωή μας να το ξεκινάμε κάνοντας τον Σταυρό μας. **Επεσήμανε δε ο Σεβασμιώτατος,** ότι η ημέρα της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού φέρει τα ίσα της Μεγάλης Παρασκευής και γι' αυτόν τον λόγο το Αποστολικό και Ευαγγελικό ανάγνωσμα αναφέρεται στα γεγονότα της Σταύρωσης του Χριστού. Ολοκληρώνοντας, προέτρεψε τους Πιστούς, που είχαν κατακλείσει τον ιερό ναό κατά την διάρκεια της Τελετής της Υψώσεως, να προσεύχονται θερμά, ώστε να λάβουν την χάρη, την ευλογία και τον αγιασμό του Σταυρού.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών και Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου

κ. Αγάπιος την ίδια ημέρα χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Όρθρο, ύψωσε τον Σταυρό και ετέλεσε την Θεία Λειτουργία στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγ. Βλασίου Άνω Τρικάλων, όπου τα Ιεροψαλτικά αναλόγια διακόνησαν ο κ. Μάριος Σαράντης και ο κ. Αντώνιος Μάρκου.

Προ της απολύσεως ο Θεοφιλέστατος μίλησε στην Αδελφότητα και στους ευλαβείς προσκυνητές της Μονής κάνοντας μνηία της αρχής της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού την 14ην Σεπτεμβρίου του έτους 629, όταν ο Αυτοκράτωρ Ηράκλειος εισέρχεται θριαμβευτής στην Αγία Πόλη Ιερουσαλήμ και μετά από την συντριβή των Περσικών στρατευμάτων φέρει και πάλι τον Τίμιο Σταυρό, που είχαν συλήσει οι κτισματολάτρες Πέρσες, και τον ύψωνει στον Φρικτό Γολγοθά, διερμηνεύοντας τα αισθήματα των Πιστών όταν ο Τίμιος Σταυρός διέρχεται ανάμεσά τους κατά την Τελετή της Υψώσεως. Ο κάθε Πιστός αντικρύζοντας τον Σταυρό θυμάται την μητέρα του, πως τον εσφράγιζε με το σημείο του Σταυρού όταν ευρίσκετο αυτός στο λίκνο. Πως τον μάθαινε με τα μικρά χεράκια του να κάνει σωστά τον Σταυρό του. Θυμάται τον χρυσό Σταυρό που του πέρασε στον λαιμό ο ανάδοχος του κατά το Βάπτισμα. Θυμάται τον βαπτιστικό Σταυρό που χάρισε στην εκλεκτή της καρδιάς του ως εγγύηση ότι θα την στεφανωθεί. Φέρνει στον νου του πως στους τάφους των αγαπημένων του ο Σταυρός υψώνεται σαν μοναδικός σύντροφος και σαν αιώνια παρηγοριά. Αναπλάθει τους λόγους της Αγίας Γραφής πως, μέχρι που έφεραν στο Πραιτώριο οι άνθρωποι του Εβραϊκού Συνεδρίου τον Ιησού, το ξύλο του Σταυρού προκαλούσε φρίκη, γιατί εκεί θανάτωναν τους κακούργους, τους ληστές, όλους τους μεγάλους εγκληματίες, γιατί ήταν «επικατάρατος» όποιος πέθαινε σ' αυτό. Από τη στιγμή όμως που φόρτωσαν στους πληγωμένους ώμους του Κυρίου μας τον Σταυρό και ανέβηκε στον δρόμο του μαρτυρίου ως τον Γολγοθά και κάρφωσαν επ' αυτού το άχραντο Σώμα Του αυτός αγιάσθηκε και έγινε Τίμιο Ξύλο που «τον Μονογενή Υιόν του Πατρός εβάστασεν»! Τρεις ώρες κρατούσε επάνω του καρφωμένο το Σώμα του Χριστού ζωντανό και λίγες ακόμη ώρες το κράτησε νεκρό και ένεκα τούτου, όντας έκτοτε το ιερότερο σύμβολο των Χριστιανών, σύμβολο σωτηρίας, «των πιστών το κέρας ύψωσε» και μάλιστα ημών των Ελλήνων. Μαζί με τις σκηνές του Πάθους του Ιησού και τα ισχυρά παιδικά βιώματα και όχι μόνο, που υπενθυμίζει η θέα του Σταυρού κατ' αυτήν την ημέρα, έχει για μας τους Έλληνες εντελώς ξεχωριστή σημασία. Φέρνει στο νου μας αξέχαστες σκηνές της Ελληνικής ιστορίας αδιάσειστα συνδεδεμένες με την Χριστιανική μας πίστη και την δύναμη του Τιμίου Σταυρού, αφού μετ' αυτού «η δύναμις του Σωτήρος υπάρχει , ενεργούσα τα τεράστια». Από την επόμενη της Αλώσεως μαζί με τους πόθους του δούλου Γένους μας για ελευθερία αρχίζει η ιστορία της Ελληνικής σημαίας που κύριο γνώρισμα έχει τον Σταυρό. Το λαϊκό αίσθημα συνέδεε το Έθνος με τον Σταυρό, γι' αυτό δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού είναι εθνική εορτή για τον Έλληνα! Κάτω από την σκιά του Σταυρού, που

έφερε πάντοτε μαζί του, ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός εκήρυττε και αφύπνιζε το δούλο Γένος. Του στρατεύματος του Παπαφλέσσα προηγείτο ο Σταυρός για τον οποίον αναφέρει ο Φωτάκος στ' απομνημονεύματά του: «..... Είχε δε σημαιοφόρον (ο Παπαφλέσσας) έναν καλόγερο θεόρατον, Παπατούρταν ονομαζόμενον, ο οποίος εκράτει ένα μεγάλο σταυρό υψηλά εις τα χέρια και επήγαινε πάντοτε μπροστά εις το στράτευμα. Ο κόσμος εγένετο τοίχος και έκαμε το σταυρό του καθώς επέρνα ο καλόγερος με τον σταυρόν».

Πόθοι και όνειρα πλέκονται γύρω από την εορτή αυτή, που γλυκαίνουν κάθε Ελληνική καρδιά και την γεμίζουν με ελπίδες. Κυρίως όμως ο Τίμιος Σταυρός, σαν σύμβολο πόνου, ενισχύει κάθε άνθρωπο που σηκώνει τον δικό του προσωπικό σταυρό είτε μικρό είτε μεγάλο, ποτέ όμως ασήκωτο μια και δεν είναι λίγοι εκείνοι που, όταν ελύγισαν κάτω από το βάρος του, είδαν, αντί του Κυρηναίου, τον ίδιο τον Χριστό να σηκώνει το βάρος τους και να τους ξεκουράζει, ώστε ο Τίμιος Σταυρός να είναι παρηγοριά και θάρρος στις ζωής τις απογοητεύσεις.

Τέλος,μετέφερε στην Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Φιλοθέη Μοναχή και στην συνοδεία της ως και στους προσκυνητές τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου.

